

denne enkelte Mand ikke som Departementschef kan overtomme både Kirke- og Skole-sager — det er jo dog Sager, der ikke ere saa vidt forskellige som mange af dem, der forføres f. Eks. i Justitsministeriet under en Departementschef, Kirke og Skole have jo hos os saa mange Berøringer, at hver Gang der er Tale her om Skolen, navnlig om Almueskolen, komme vi ogsaa ind paa kirkelige Spørgsmaal, og det er derfor en ganske naturlig Ordning, der findes i Kultusministeriet, hvor intet er saa uensartet, at en enkelt Mand ikke skulde kunne tage det paa sig — men selv om man maatte billige og anse det for nødvendigt, at der træffes en Foranstaltning som ved Departementschef Alsmussørens Ansættelse i 1888, at han blev fritagen for Referat i gejstlige Sager eller for at have med disse Sager at gøre, saa skulde det dog paavises, at der deri ligger en tilstrækkelig Grund til nu at fravige den Ordning, der har bestaaet i de sidste 20 Aar til almindelig Tilfredshed, og som har bestaaet under afdøde Justitsraad Jonquière's paa en Tid, da han paa Grund af Alder og Svagelighed vistnok ikke var nær saa arbejdsdygtig som hans Efterfølger. Kunde det gaa den Gang og gaa godt, saa indser jeg ikke, hvorfor det ikke skulde kunne gaa under den nuværende Kontorchef, navnlig naar man har faaet en Minister, der med Hensyn til Arbejdsdygtighed og Kyndighed er saa fremragende som den nuværende Kirke- og Undervisningsminister. Jeg tillader mig at tro, at det er en meget flot Kompliment, der gøres den højtærede Minister, naar man ikke tror, at han meget godt kan klare sig ved Hjælp af en Departementschef, 3 Kontorchefer, 3 Fuldmægtige og 9 Assistentter, medens hans For-gængere i de sidste 20 Aar udmærket godt have kunnet klare sig dermed. Den højtærede Minister har oven i Købet en Sekretær, hvem han jo kunde tage til Hjælp. — Nu siger Ministeren, og det siges ogsaa i Motiverne, at der er den Fare, at en Kontorchef fordyber sig i Detaillen og mister Overblikket, mister Styret, — det er Ordet, der bruges i Motiverne. Det er altsaa det, der er Faren. Styret skal mistes deroppe i Kultusministeriet, naar man ikke faar en Departementschef til. — Ja jeg tillader mig i al Nærværelse at tro, at det er Ministeren, der skulde have Styret i Kultusministeriet, der skulde have Overblikket, og han behøver sandelig ikke en Departementschef for at faa Styret deroppe. Der er vist ikke den mindste Fare for, at Kontorcheferne og Fuldmægtigene og Assistentterne skulle tage Styret fra Ministeren i Kultusministeriet. Kan han holde sig fri for andre Indskydelser ude fra,

er det godt, deroppe fra er der vist intet at frygte. Saa har den højtærede Minister i Dag, som ogsaa tidligere, fremhævet, at den hele Ordning er abnorm, enestaaende; dette at en Kontorchef har direkte Rapport til Ministeren, og at han skal være den eneste som Ministeren har at henvende sig til, er noget abnormt i det bureaukratiske Hierarki, som ikke kunde taales, og den højtærede Minister sagde, at det kunde gaa til en Tid, men det vilde i Længden være uheldigt, og hvert Aar vilde Banfælsighederne blive forøgede. Jeg har allerede bemærket, at naar man har faaet en flink og kraftig Mand som Kontorchef, kunne Banfælsighederne ikke være bleven forøgede men der maa snarere være en Vættelse, og naar man oven i Købet har faaet en ny Minister, der er særlig kompetent, kunne Banfælsighederne heller ikke være blevene større, end de have været i lange Tider. Hvis man nu tager den højtærede Ministers Ord og siger, at det i Længden vil vise sig uheldigt, siger jeg: nu vel, lad os ikke forhaste os, men lad os se det an, og den højtærede Minister har jo erkendt i det andet Ting, at det er en ren Skønssag, hvor længe det kan holde. Jeg mener, at naar det har holdt i 20 Aar under Justitsraad Jonquière's, kan det ogsaa holde 20 Aar under Burmann-Becker, og saa behøve vi ikke at forhaste os. Dertil kommer jo, at det er ikke saaledes, som den højtærede Minister har sagt i Dag og har sagt før, at Forretningernes Tal i det gejstlige Kontor, i den gejstlige Del af dette Ministerium, er forøget i den sidste Tid. Nej, der er ikke kommet en eneste Art af ny Sager til i de 20 Aar siden 1870, og enhver, der vil gøre sig den Ulejlighed at se Opregningen i Statstalenderen af de Sager, der ligge under det gejstlige Kontor nu og saa derunder i 1870, vil se, at der intet nyt er kommet til. Naturligvis Kirkeministeriet eller det kirkelige Kontor under Kultusministeriet staar ikke stille; intet staar stille i denne Verden, nogen Udvikling er der, man følger nogenlunde med, men jeg tør sige, at af de forskellige Departementer eller Afdelinger af Statstyrelsen turde maaske det kirkelige Kontor være det, hvor der er forekommet det mindste nyt i de sidste 20—30 Aar, og navnlig har jo Forberedelsen af Lovgivningsarbejdet, som den højtærede Minister særlig har fremhævet, saa overmaade lidt at betyde for dette Kontor; thi det Rigsdagen i den senere Tid har haft at beskæftige sig med af kirkelige Lovgivningsarbejder, er sandelig ikke meget, og jeg ved heller ikke, at der forestaar ny Reformers, at det er den nuværende Kultusministers Mening at ville fremkomme med For-